

NARODILI SA

10.2. MARIANA z V. Krtíša

POZDVIHNIME ČAŠE
NA ICH ZDRAVIE

23.2. OLGA JAKABOVÁ, JÁN LEKEŇ, HEDVIGA STRONGOVÁ, 24.2. ELENA LIŠKOVÁ, 26.2. JÁN HRAŠKO, MÁRIA POTOČNIKOVÁ, 27.2. PAVEL SANDA

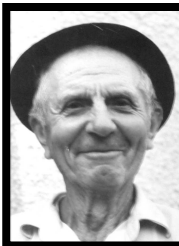
OSUD SFÚKOL SVIEČKU ICH ŽITIA

10.2. TIBOR KOVÁČ, nar. v r. 1952 z V. Krtíša, 11.2. MÁRIA GÁFRIKOVÁ, nar. v r. 1920 z Chrtian, JARMILA HLOBILOVÁ, nar. v r. 1938 z V. Krtíša, 15.2. ZUZANA LUCINOVÁ, nar. v r. 1924 z V. Krtíša, ANNA ĎURIŠOVÁ, nar. v r. 1929 z V. Stracín, ŠTEFAN DOBRA, nar. v r. 1963 z Olovár, 16.2. PETER KOVÁČ, nar. v r. 1947 z V. Krtíša

NEZABUDNITE BLAHOŽELAŤ

22.2. ETELÁM, 23.2. ROMANOM a ROMANÁM, 24.2. MATEJOM, 25.2. FREDERIKOM a FREDERIKÁM, 26.2. VIKTOROM, 27.2. ALEXANDROM, 28.2. ZLATICIAM

SPOMIENKA

Dňa 27.2.2010 uplynú tri roky, kedy zosnul v Pána náš milovaný otec a starý otec
JURAJ FILIP
zo Záhoriec.

V modlitbách spomínajú: dcéra Marta, vnuk Jozef a vnučka Mária s rodinami.

SPOMIENKA

"Čas rýchlo plynie a spomienka z našich srdc nikdy nevymizne."
Dňa 18.2.2010 uplynulo 15 rokov, kedy nás návždy opustila naša milovaná
KATARÍNA TREBULOVÁ
z V. Krtíša.

Veríme, že v srdciach tých, ktorí ju poznali, ostane návždy v milej spomienke.
Spomína dcéra a celá rodina.

SPOMIENKA

"Odišiel si bez rozlúčky, veľkej lásky zrazu niet. Prišlo to tak náhle, nevrátiš sa k nám už späť. Do večnosti odišiel si spať, zaplakal každý, kto Ťa mal rád. Bol si skromný vo svojom živote, ale veľký v láske a dobrote."

Rok uplynie 27.2.2010, kedy zomrel náš drahý manžel
KOLOMAN ĎUROŠ
z Veľkého Krtíša.

S láskou v srdci spomínajú: manželka Miloslava so synom Zolkom, švager Ladislav s manželkou Evou a dcérou Nikoletou.

SPOMIENKA

"Zavreli sa oči, utíchl hlas a len bolesť a spomienka zostali v nás."

Rok uplynul 20.februára 2010, kedy nás návždy opustil náš milovaný manžel, otec a dedko **JÁN ČÁNIK**
z Pôtra.

S úctou a láskou na neho spomíname. Kto ste ho poznali a mali radi, venujte mu tichú spomienku.

GRATULÁCIE

CEZ POKROK

Dňa 27.2.2010 oslávia 50.výročie sobáša našej drahé rodčičky
ROZÁLIA a ŠTEFAN HÍVEŠOVCI

z Neniniec. "Prišli sme Vám blahoželať k Vašej zlatej svadbe. Nech Vám ešte dlho zlaté slnko svieti, na tie roky zasiate tiež v zlatej siatbe. Želáme Vám zdravie, šťastie, veľa kludu, by ste v láske dlho ešte medzi nami žili." Gratulujú deti Ervín, Hedviga a Judita s rodinami.

"Ty si ma viedol životom, v trápení i šťastí, Bože milý. Stoj pri mne aj teraz v starobe, keď ubúdajú moje sily."

Dňa 23.februára z Božej milosti sa doživa krásnych 80 rokov naša dobrá pani vedúca potravín bývalého Zdroja M. Kameň
ANNA MÓZEROVÁ.

Krížik vždy nie je kríž, hoc' sa tak občas javí. Každý deň prináša nám ľuďom premeny. V živote nás neraz prekvapia rôzne správy. Horíme od šťastia v horúcom plameni... Občas tiež nazrieme životu do svedomia a len tak vzhliadneme za seba nevdojak. V ušiach nám stáročné agáty hudbou zvoní, no život ulieta tak ako z hniezda vták...

"Drahá, naša Anka! Cez úspechy i pády spievali ste krásne pesničky a odriekali modlitby vo Vašom chráme, čo Vás vždy posilňovalo. A hoci, zdravie už neslúži tak, ako voľakedy, nevadí, túto daň musí platiť každý. Chceme a prajeme Vám, aby ste svojou láskou a dobrým srdcom ešte dlhý čas dokázali potešiť nás všetkých, ktorí Vás majú radi a ktorí Vám z úprimnosti duše prajú veľa zdravia, šťastia, lásky a Božieho požehnania. Z lásky k Vám aj k Vášmu manželovi, ktorý odišiel do večnosti, všetko dobré želá Božka Sojková s manželom a celou svojou rodinou. K blahoželaniu sa pripájajú i pracovníci z bývalého Zdroja, priatelia i známi, ktorí Vás poznajú a majú radi."

Rozruch okolo
nemocnice neustáva

Všeobecná nemocnica s poliklinikou, n.o., Veľký Krtíš prechádza ťažkým obdobím a vari niet týždňa, aby sa nevyskytli nové informácie o konaní nového i bývalého vedenia. V ostatných dňoch rezonuje najmä predaj časti jej majetku. Ako nám, okrem iného, povedal riaditeľ nemocnice Ing. Martin Naništa, VŠNsP n.o., V.Krtíš sa rozhodla predaj majetok, ktorý sa nevyužíva, resp. je v zlom technickom stave.

Pre komplexnosť informácií oslovujeme aj ministerstvo zdravotníctva, ako jedného zo zakladajúcich členov neziskovej organizácie, odborníkov z radov zdravotníkov, bývalé vedenie i Mesto V.Krtíš. Ich vyjadrenia prinesieme v budúcom čísle. - red-

Pacientom ostáva len dúfať, že sa situácia vo veľkokrtíšskej nemocnici neodzradí na znížení kvality v zdravotnej starostlivosti.

O necelé tri týždne sa náš okres opäť môže pozitívne zviditeľniť vďaka našim ambicióznym rodákovi, ktorí prerazili z malého Veľkého Krtíša vo veľkom „svete“. Stačí správne zahlasovať v prestížnej televíznej ankete Osobnosť televíznej obrazovky - OTO, v ktorej máme dvoch silných zástupcov - Jána Pasiara, v kategórii publicistika a Petra Cmorika, horúce, ba priam žeravé železko v ohni v speváckej kategórii. Pri tejto príležitosti sme si na „paškál“ zobrali nášho bývalého spolupracovníka a súčasného „palebniaka“ Jána „Johnyho“ Pasiara, s ktorým sme sa pohovárali o jeho úspešnej kariére moderátora a redaktora v televízii MARKÍZA.

„Stúpam na „otlaky“ tým ľuďom, ktorým mám...“

● Ako dlho pracuješ v Markíze a ako si spomínaš na svoje začiatky? Ak sa dobre pamätám začínal si v rannom vysielaní - ako dlho si sa divákovi prihováraš z Telerána, a na ktorého najzaujímavejšieho hosťa si spomínaš?

„V Markíze pracujem viac ako 11 rokov. Prvé tri - štyri roky som pracoval v Teleráne, začínal som ako „lietajúci“ redaktor. Robil som najmä na živých vstupoch a dokrútkach spoločne s Adelou Banášovou a Martinou Šimkovičovou. S Maťou sme dokonca tvorili chvíľu aj moderátorskú dvojicu. Bolo to v časoch, keď rannú reláciu moderovali ešte Kvetka Horvátová s Vilom Rozborilom a Andy so Števom.

Najzaujímavejší hosť Telerána, alebo skôr najväčší trapas sa nám stal spolu s Maťou Šimkovičovou. Uviedli sme hosťa, riaditeľku nemenovaného veľkého zasielkového obchodu, ktorá nikomu neprezradila, že cestou do vysielania mala nehodu. Bola v takom šoku, že potom pred kamerou odpovedala na všetky otázky len jedným slovom a to buď „áno“, „nie“, „súhlasím“. Vtedy som sa potil naozaj všade ☹. S Maťou sme asi šesťkrát zopakovali súťažnú otázku, ukázali ceny a z hosťa sme ako z chlpatej deky ťahali akúkoľvek informáciu... Nakoniec sme to zvládli a asi osem minút rozhovoru, alebo skôr pokusu oň, uhráli tak, že sme s kolegynou spovedali samých seba.“

NAD LAMPÁRNOU ZVÍTAZILA PALBA

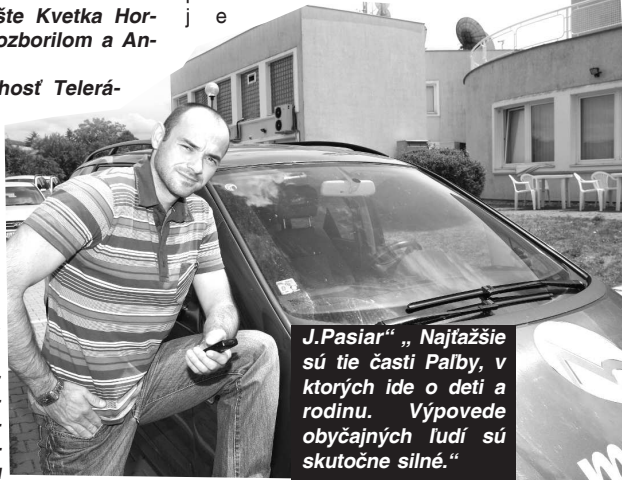
● Porom prišiel tvoj nástup do Palby a bol priam raketový. Vybral si si túto reláciu sám, alebo ti ju niekto odporučil?

„Pôvodne som chcel ísť do Lampárne. Spomínam si však, že moje prvé príspevky v tejto relácii sa hodili skôr do Palby. Keďže sa mi ešte počas Telerána podarilo za výdatnej pomoci Zuzky Zelinovej (pripravovala vtedajšiu reláciu V tieni), spracovať reportáž o ľuďoch, ktorí z plezíru prestrefovali sklá na prostriedkoch MHD, moje ďalšie smerovanie bolo jasne dané. Vlastne som týmto smerom inklinoval ešte v časoch, keď som mal len 16 rokov. Nezabudnem, ako som v tých časoch spôsobil svojou, aj keď vtedy ešte naivnou investigatívu, horúce linky medzi Pokrokom a vtedajším primátorom Veľkého Krtíša... (smiech).

Asi to mám v sebe, rýpať sa v problémoch a riešiť kauzy iných. Priznávam však, že je to veľmi vyčerpávajúce a je mi čoraz ťažšie „dobíjať si baterky“. Témy v Palbe sú na prvý pohľad rovnaké, v skutočnosti oveľa, oveľa náročnejšie na prípravu, spracovanie a samotný strih. Myslím, že Palba je také malé kino... Som jeho súčasťou už vyše osem rokov.“

VYHRÁŽKY PO KAŽDEJ RELÁCII

● V zložitých témach sa určite stretávaš aj s nebezpečenstvom, ktoré predstavuje

J.Pasiar“ „Najťažšie sú tie časti Palby, v ktorých ide o deti a rodinu. Výpovede obyčajných ľudí sú skutočne silné.“

nielen podsvetie. Predpokladám, že si mal a máš také relácie, po ktorých máš „rôzne telefonáty“. Nemal si niekedy strach? Neocitol si sa v situácii, že si zvažoval, či nepožiadat o ochranu? Nemáš problém chodiť večer vonku sám?

„Úprimne, mám telefonáty, v ktorých sa mi vyhrážajú priamo, či nepriamo takmer vždy, a je to fajm, lebo stúpam na otlaky tým ľuďom, ktorým mám. Skôr ma zaráža, keď mi po odvysielaní reportáže volajú pokrytci, ktorí nechcú na kameru povedať nič a potom sú najväčší hrdinovia a najmúdrejší na svete. Strach mám, ale o podstatne dôležitejšie veci ako strach z blbcov, ktorých mám v reportážach. Ja predsa nemôžem za to, ako žili, ako sa správali, čo urobili... V konečnom dôsledku to vedía aj oni, takže sa nebojím. Aspoň nie tak, aby mi to zväzovalo ruky pri práci.“

● V ostatných rokoch si bol v novinárskych súťažiach veľmi úspešný. Aké ocenenia si za svoju prácu získal?

„Skutočne si už nespomínam na všetko, čo som povyrával, ale minulý rok toho bolo naozaj neuveriteľne veľa. Spomeniem 1.miesto v Novinárskej súťaži Slovenského syndikátu novinárov 2008 (udelené v roku 2009) v ka-

tegórii Analytické žánre - televízia, Novinárska cena 2008 (udelená v roku 2009) Nadácie otvorenej spoločnosti, víťaz v kategórii najlepšie analyticko-investigatívny príspevok v elektronických médiách (za reportérsku odvahu a húževnatosť pri odkryvaní kriminálnych praktík niektorých predstaviteľov samospráv, polície a súdnictva.) Minulý rok som dostal prémii Literárneho Fondu za novinársku tvorbu v kategórii publicistika - televízia, a zároveň som získal aj za rok 2008 cenu za novinársku tvorbu v kategórii publicistika - televízia spolu s kolegami za monotematickú Palbu - Finančná kríza.

● Témy si vyberáš a vyhľadávaš sám, alebo sa na nich dohodnete na porádach?

„Vyberám si ich sám, ale konzultujeme ich s kolegami na porádach. V súčasnosti je tu však elektronický fenomén a väčšinu vlastných tém získavam cez internet - mail, web, či Facebook.“

šu a povedali naozaj všetko. A úspech? Nemyslím si, že niečo v tejto relácii považujem za úspech. Snáď to, že predpokladám, že Romana Červenku neodsúdia za bankovú lupež, keďže sa mi podarilo získať dôkazy, ktoré súd akceptoval. Určite si aj čitatelia Pokroku spomínajú na túto kauzu. Roman Červenka bol v čase tejto lupeže úplne na inom mieste a ani zaistené dôkazy nepotvrдили jeho vinnu. To, že teraz sedí za hlúposti z jeho drogovej minulosti, je už iný príbeh.“

ZBRAŇ NENOSÍM

● K palbe patrí zbraň. Nosíš ju? Ak áno, dáva Ti pocit bezpečia? Do akej miery sa ti zdá Slovensko bezpečné? „Nie, žiadnu zbraň nenosím a nikdy by som ju nosiť nechcel. Keď ju začnem nosiť, tak to už nebude Slovensko Slovenskom ale nekoukajúcou banánovou republikou.“

● Aké máš ďalšie novinárske plány, aké sú tvoje sny a predsavzatia?

(Smiech) Z úplne iného súdka - nemám vyčerpanú starú dovolenku. Tú si chcem teda aspoň po dvoch dňoch v týždni vybrať a viac zrelaxovať vo fitku, na bicykli a neskôr aj na korčuľoch. Čo

Johny so šarmantnými markízáčkami

● Ktorá Palba sa ti robila najťažšie, a ktorú považuješ za svoj najväčší úspech?

„Čím túto reláciu dlhšie robím, tým mám paradoxne pocit, že je stále náročnejšia. Najťažšie sú samozrejme tie časti, v ktorých ide o deti a rodinu. Výpovede obyčajných ľudí sú skutočne silné, aj keď reportér potrebuje viac času, aby mu ľudia, ktorých spovedá otvorili du-

sa týka práce, od apríla tvrdo rátať, koľko týždňov ešte treba vydržať a vyrábať Palbu do júla ☹. Ale už vážne. Konkurencia je veľká, mnohí redaktori sa snažia priňašať na televízne obrazovky čo najatraktívnejšie témy a zaujímavosti ich spracovať. Dúfam len, že ma ďalej ostane šiesty zmysel pri výbere tém a ich spracovaní. Chcem pri tejto práci naďalej zachovať nadhľad a divácky pohľad na celý spracovaný príbeh, či kauzu.“

● Na záver pripomenieme čitateľom, že si postúpil do druhého kola v diváckej ankete Osobnosť televíznej obrazovky - OTO a môžu za teba do 26.2. 2010 stále hlasovať. Akým spôsobom?

„Ak budú mať čas a chuť, stačí si nájsť stránku www.anketaoto.sk a v sekcii publicistika nájsť moju starú, škaredú fotku a môžu zahlasovať ☹. Vopred ďakujem, rodáci!“

My ďakujeme za rozhovor a držíme „Johnymu“ palce, aby mu do galérie úspechov pribudlo ďalšie významné ocenenie, ktoré si rozhodne zaslúži.

PS: A nezabudnite v kategórii Spevák podporiť aj nášho Petra Cmorika. ☹

-REDAKCIA POKROK-

ODBORY UŠITÉ NA MIERU

V okrese, a v samotnom meste Veľký Krtíš, majú žiaci zo základných škôl dobré možnosti štúdia na stredných školách.

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA, POĽNÁ 10 VO VEĽKOM KRTÍŠI, PONÚKA ŽIAKOM ZÁKLADNÝCH ŠKÔL ZAUJÍMAVÉ ŠTUDIJNÉ A UČEBNÉ ODBORY.

ŠKOLA SA V POSLEDNOM OBDOBÍ ZAMERIAVA NA VÝUČBU INFORMATIKY A VÝPOČTOVEJ TECHNIKY, ELEKTROTECHNIKY, DOPRAVY A CESTOVNÉHO RUCHU.

DEVIATACI SI MÔŽU VYBRAŤ Z AKTUÁLNYCH ODBOROV:

ŠTUDIJNÉ ODBORY

- mechanik počítačových sietí /2682 4 00/
- grafik digitálnych médií /3447 4 00/
- manažment regionálneho cestovného ruchu /6324 6/
- elektrotechnika /2675 6/
- technika a prevádzka dopravy /3765 6 00/
- prevádzka a ekonomika dopravy /3760 6 00/
- informačné systémy a služby - hospodárske informácie /7237 6 03/
- technicko - informačné služby v elektrotechnike /3917 6 03/
- mechanik elektrotechnik /26974/
- mechanik strojov a zariadení /2413 4/
- strojárstvo /2381 6 00/

Pedagogický zbor, ktorý vedie riaditeľ Mgr. JOZEF CUPER (vľavo)

UČEBNÉ ODBORY

- mechanik elektronických zariadení / 2686 2/
- technicko-administratívny pracovník / 6475 2 00 /
- strojní mechanik - zváranie / 2464 2 07/

ŠIROKÁ PONUKA NADSTAVBOVÝCH ŠTÚDIÍ:

1. MANAŽÉR PEDAŽA A PREVÁDZKY AUTOSERVISU / 2489 4 / SO ZAMERANÍM NA
01- predaj automobilov, 02- prijímaci technik, 03- logistik
2. MANAŽÉR VÝROBY A KONTROLY V AUTOMOBILOVOM PRIEMYSELE / 2490 4 / SO ZAMERANÍM NA
01- automobilové diely a príslušenstvo, 02- autoelektronika

NAĎALEJ PONÚKAME MOŽNOSŤ DOROBENIA SI MATURITNEJ SKÚŠKY ABSOLVENTOM UČEBNÝCH ODBOROV STROJÁRSKYCH A ELEKTROTECHNICKÝCH.
PONÚKAME ŠTÚDIUM ŠTYROCH CUDZÍCH JAZYKOV, ZDOKONALOVANIE V POČÍTAČOVÝCH SYSTÉMOCH - CISCO ACADÉMIA, PRÍJEMNÉ PROSTREDIE A VŠETKO, ČO K DOBREJ ŠKOLE PATRÍ.

STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA, Poľná 10, 990 01 Veľký Krtíš
tel.: (47) 4830295, fax: (47) 4911533, web: www.sos-vk.sk
e-mail: zssvk@svsbb.sk

Mesto aj tento rok poskytlo úľavy

Aj tento rok mohli občania Veľkého Krtíša požiadať o zníženie poplatku za komunálny odpad a drobný stavebný odpad. Mesto vyšlo v ústrety tým, ktorí svoju žiadosť doručili do konca januára a priložili potrebné potvrdenie. Tento rok bolo doručených 555 žiadostí. Medzi nimi boli tí, ktorí pracujú či študujú v zahraničí alebo mimo Veľkého Krtíša. I tí, ktorí majú prechodný pobyt v inej obci a tam zaplatili poplatok za komunálny odpad, a tiež občania s preukazom ZŤP.

Znížený tohtoročný poplatok tak bude mať 535 žiadateľov. Dvadsiatim sa nevyhovelo, nakoľko nespĺňali kritéria podľa Všeobecno-záväzného nariadenia mesta. 248 študentom sa tento poplatok zníži o 2/3. O jednu sa zníži tým, ktorí pracujú mimo Veľkého Krtíša a 18 žiadateľom sa zníži poplatok o sumu zaplatenú v inej obci. Štyrom občanom s preukazom ZŤP sa poplatok zníži o 1.

Sadzba poplatku za komunálny odpad a drobný stavebný odpad je 18,257 eur, na osobu.

ERIKA LAVČOKOVÁ

Mimoriadne valné zhromaždenie Banskobystrickej regionálnej správy ciest, a.s., (BBRSC) požiadalo vedenie rovnomennej spoločnosti o urýchlené vysporiadanie situácie s dcérskou firmou Regionálne cesty, s.r.o. Odsúhlasilo aj odvolanie predsedu predstavenstva BBRSC, a.s., a zvolilo trojčlené predstavenstvo. Predseda BBSK Vladimír Maňka považuje za veľmi dôležité, že bola odobrená aj zmena stanov BBRSC, a.s.

Valné zhromaždenie navrhlo vysporiadať spoločnosť Regionálne cesty

Spoločnosť Regionálne cesty vznikla ako dcérska spoločnosť spoločnosti Banskobystrická regionálna správa ciest, avšak bez vedomia dozornej rady tejto spoločnosti aj župných poslancov. Zmluvu podpísal bývalý predseda BBSK Milan Murgaš, ktorý ako štatutárny zástupca župy ako sto-percentného akcionára vykonával v Banskobystrickej regionálnej správe ciest, a.s., funkciu valného zhromaždenia. Spoločnosť Regionálne cesty, u ktorej si Banskobystrický samosprávny kraj (BBSK) mal podľa spomínanej zmluvy objednávať údržbu ciest do konca roku 2037, je však už znova v rukách župy. Na tom, aby britská spoločnosť Central and Eastern Europe

Infrastructure Investments Limited odstúpila od zmluvy bez sankcií, pracoval predseda Maňka ešte pred nástupom do kresla župana. Podľa zmluvy si mal BBSK u súkromnej firmy objednávať údržbu svojich ciest každý rok. Ak by si neobjednal, hrozila mu pokuta až 20 percent z celoročného súčtu ceny za práce a výkony. Napríklad v tomto roku by penále dosiahli vyše 1,8 milióna eur. Predsedovi BBSK Vladimírovi Maňkovi sa podarilo dohodnúť s partnermi britskej firmy na Slovensku spätný prevod obchodného podielu, čím župa znova získala vplyv nad spoločnosťou Regionálne cesty.

IVETA KUREKOVÁ
referát vzťahov s verejnosťou

Stále nás strašia pozostatky kupónovej privatizácie, preto vám odborníci radia:

Zbavte sa bezcenných akcií

Ostali vám z kupónky akcie, ktoré vám doteraz neprinesli žiaden zisk? Do konca minulého roka ste sa ich mohli zadarmo zbaviť. Ak ste tak neurobili, môže sa vám stať, že vám z centrálneho depozitára začnú chodiť faktúry za správu vašich bezcenných cenných papierov. Minulý rok boli akcie s nízkou alebo žiadnou účtovnou hodnotou od poplatkov oslobodené. V tomto roku sa im už vyhnúť nemusia, a tak musíte počítat so splatnením vedenia aj tých účtov, na ktorých sú akcie s nulovou cenou. Pritom väčšina akcií z prvej vlny kupónovej privatizácie je už mimo organizovaného trhu. To znamená, že šanca zarobiť na nich je takmer nulová. Preto sa oplatilo previesť ich na účet Fondu národného majetku.

Ktoré akcie už nemajú cenu však fond ani depozitár povedať nechcú. Nechávajú na občanoch, aby sa rozhodli sami. Ak máte prístup k internetu, máte možnosť si zistiť, či sa vám oplatí vziať akcie z kupónovej privatizácie, alebo nie. To, či sú vaše akcie bez ceny, sa dozviete tak, že si na burze cenných papierov overíte, či sa s vašimi akciami ešte obchoduje, a aká je ich cena. Dozviete sa to na stránke www.bsse.sk. Na hornej lište si kliknite na "Emisie na trhu" a vyberte si "Cenné papiere". Zadáte názov spoločnosti, ktorej akcie vlastníte a systém vám vyhledá údaj o poslednej cene za akciu a o tom, či je vyradená z obchodovania, alebo nie. Keď kliknete na názov nájdenej spoločnosti, uvidíte aj to, či vlani mala nejaký zisk a či vyplácala dividendy a prípadne aj ich výšku. Dividendy sú totiž meradlom úspešnosti spoločnosti. Pokiaľ nijaké nevypláca, zrejme sa jej nedarí, a teda je otázna aj hodnota akcií firmy. Ak zistíte, že s akciami sa už neobchoduje a firma nemala žiaden zisk, uistite sa, či je ešte "živá". Najrýchlejšie na to pridete cez jej výpis z Obchodného registra na internete. Jeho adresa je www.or.sr.sk. Ak je firma zrušená, jej akcie pre vás nebudú žiadnym finančným prínosom. Ak zrušená nie je, ale tiež nevyzerá, že prosperuje, písomne jej ponúknite akcie na odkúpenie. Ak sa nedočkáte odpovede, je to znak, že akcií sa treba radšej zbaviť. Ak firma v uplynulom období nevytvárala žiaden zisk, ani jej akcie zrejme nemajú veľkú hodnotu. Ak na internete pri cenných papieroch máte uvedenú "vyradenú" znamená to, že sa s nimi na trhu neobchoduje. Získať za ne peniaze teda môže byť problém.

- RR-

Majitelia firmy CAPITAL, s.r.o., (bývalý KVETOZEL) Veľké Zlievce sa domnievajú, že

KVETY SA STÁVAJÚ LUXUSOM, ALE PREPÚŠŤAŤ NECHCÚ

V roku 2006 získala spoločnosť KVETOZEL, s.r.o., vo Veľkých Zlievcach na prestížnej výstave FLÓRA v Bratislave prvenstvo za produkciu gerbier. Patrila k najväčším producentom rajčín a gerbier v bývalom Československu a najväčším producentom gerbier balených na vode v strednej Európe. V súčasnosti firma predstavuje moderný skleníkový komplex. V posledný deň minulého roka KVETOZEL zmenil názov aj majiteľov. Stal sa z neho SH CAPITAL, s. r. o., novými majiteľmi sú Anton Kozinka (Topoľčany), Ervín Löwy (Košice), Ladislav Vedra (Kravsko, ČR) a Slovenská geodetická spoločnosť, s. r. o., B. Bystrica.

Niektoré podniky a firmy v ostatných mesiacoch pocítili negatívne dopady hospodárskej krízy, ktorá sa výrazne dotkla aj tejto spoločnosti, a preto došlo k jej dražbe.

Momentálne tu pracuje 72 zamestnancov. Vlani spoločnosť prepustila piatich pracovníkov. Tohto roku chcú udržať tento stav pracovníkov a v skleníkoch budú naďalej pestovať paradajky a gerbery. Sedemdesiat percent

produkcii vyvážajú do Čiech, ostatné do Rakúska a zbytok produkcie putuje na slovenský trh.

V týchto mesiacoch zamestnanci v skleníkoch ošetrojú rastliny a robia monitoring. Zbierajú gerbery, triedia ich a balia na ex-

port, hlavne do Čiech. V súčasnosti aj pri pestovaní rezaných kvetov prevládajú rôzne módné trendy. Zaujímalo nás, či v tejto spoločnosti nebudú pestovať aj iné druhy rezaných kvetov. Podľa slov jedného zo spoločníkov firmy zatiaľ nie, pretože momentálne je trh s kvetmi veľmi nasýtený, preto sa kvety aj "vďaka" kríze stávajú luxusom.

- edit -

Stahujú škôlku

V redakcii nás potešil milý darček - ručne vyrobená dobrá víla s odkazom na krídlach:

Dakujeme, že o nás informujete aj ostatných občanov v novinách „POKROK“ kolektív a deti z MS BĀTOROVA

● Bátorová - V Pokroku číslo 5 sme vás už informovali, že Bátorovčania sa chystajú na veľkú opravu kultúrneho domu, ktorá spočíva v rozsiahlej rekonštrukcii jeho vonkajšku ako aj vnútorných priestorov. Z eurofondov im bolo na ňu vyčlenených 134 000 euro a v najbližšej do-

be už urobila prvý krok, aby mohli s prácami začať. Prestahujú pätnásť detí z materskej školy, o ktoré sa starajú dve učiteľky, kuchárka a upratovačka, aby aj ich budova mohla dostať krajší šat - novú strechu, okná, dvere, zateplenie ale aj vnútorné omietky. Snež, ktorého bolo dostatok aj v tejto obci pomáhali odstraňovať najmä nezamestnaní, ktorých je v obci takmer štvrtina produktívneho obyvateľstva. Mierny optimizmus v nich, ale aj v starostke Daniele Lichvárovej, budia informácie o možnostiach znovu využívania poľnohospodárskych objektov, ktoré sa im v obci nachádzajú.

-JK-

BEZDOMOVCI MAJÚ V OKRESNOM MESTE KDE V ZIME PRESPAŤ

Aké sú vaše pocity pri sledovaní správ o bezdomovcoch, ktorí prespávajú a prebývajú v provizórnych chatrčiach, pod mostami, v kanáloch, na lavičkách, stanicích a pod.? Lutujete ich a cítite s nimi, ale na druhej strane ste neskonale šťastní, že máte vlastnú strechu nad hlavou, miestečko na tejto zemeguli, ktorému máte právo hovoriť: "môj domov?" Hoci sa to nezdá, aj v našom okrese sú bezdomovci, ktorí viac trpia počas zimy a tá tohtoročná je skutočne "brutálna". Podľa mnohých je to presne taká zima ako má byť, hoci pre bezdomovcov je utrpením, ktoré sa im na celom Slovensku snažia zmierňovať rôzne charitatívne organizácie a mestské, či obecné úrady.

Zriadili pre nich nocľahárne či ubytovne rôzneho typu a vo väčších mestách pre nich otvorili aj počas dňa napr. staničné priestory, kam sa im v teplejších dňoch nedovolia skryť.

Aj Mesto Veľký Krtíš poskytuje tým, ktorí sa dostali alebo dostanú do nezávideniahodnej situácie a stratili svoj domov, resp. nemajú kde prespať, možnosť nocľahu v ubytovni, ktorú pred niekoľkými rokmi zriadili na Železničnej ul. Za 1 euro a tí, ktorí sa nachádzajú v hmotnej núdzi, za 50 centov, tu nájdú postel' i hygienické zariadenia, ktoré môžu využívať od ôsmej hodiny večer do ôsmej hodiny ráno. Ako sa toto zariadenie využíva počas tejto zimy, sme sa boli pozrieť priamo v ubytovni.

Vedúca ubytovne Táňa Kuchtová: "Zariadenie sme otvorili 23.12., ale využívať sa začalo až 26. 12. 2009. Do konca decembra sme poskytli 11 nocľahov a v januári 123. V tomto mesiaci je to dodnes (9.februára) 46 nocľahov. Ubytovať sa môže každý, kto zaplatí nocľahné a nie je pod vplyvom alkoholu alebo nejakej inej drogy. Väčšinou sú to tí istí bezdomovci, ale ubytovať sa tu môžu napr. aj obyvatelia z okolitých dedín, ktorí nestihnú posledný autobus, alebo z nejakej inej príčiny ostanú v noci v meste. Priemerne mávame 6-8 ubytovaných počas jednej

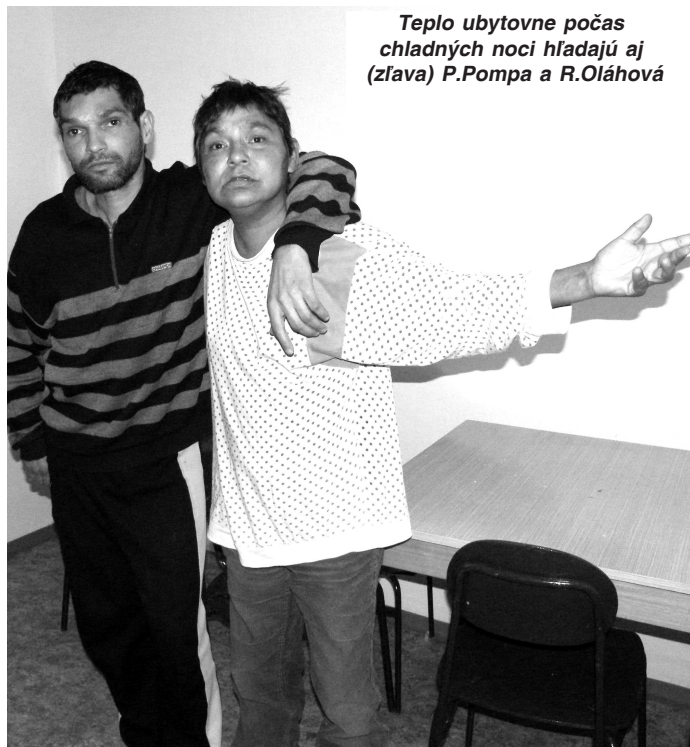
noći. Ubytovávame od 20. do 22. 00 hod. V tom čase je tu hlavný informátor Gustáv Balážka, v nočných zmenách sa striedajú piati informatori a cez deň dve upratovačky. Každý zákazník dostane mydlo na umytie. Nie všetci to však využívajú a často sa na posteľ zvalia tak ako prídu. V šatách a a špinaví."

BEZDOMOVCOM UŽ ZA KOMUNISTOV

V čase našej návštevy, 9.februára sa do 22. hodiny ubytovalo päť záujemcov o nocľah.

G. Balážka: "Sú to všetko starí známi, ktorí sem chodia pravidelne. Čakali sme, že prídu viacerí, ale asi si našli ubytovanie niekde inde, alebo sa opili a vedia, že ich preto nepustíme dnu. Stáva sa ale, že cez vrátnicu prídu v poriadku, ale kolegovia im cez okienko podajú alkohol alebo drogy a večer sa opijú. Potom zvyknú vyvádzať i nadávať. Nadávok si užijeme dosť. Ja i kolegovia, ktorí sú tu celú noc."

Nočnú službu mal statný Milan Nageja: "Mne dajú pokoj, obávajú sa ma. Ale keď si vypijú, musíme si dávať pozor my. Niekedy sú agresívni a hádajú sa aj medzi sebou. Zatiaľ sme nemali väčšie problémy, ale asi pred dvomi rokmi jeden z ubytovaných napadol G. Balážku nožom. Našťastie sa nič

Teplo ubytovne počas chladných noci hľadajú aj (zľava) P.Pompa a R.Oláhová

nestalo. Odvtedy sme však ešte sprísnilí náš dozor. Problémy sú aj ráno, keď ich budíme. Zariadenie by mali opustiť medzi siedmou až ôsmou ráno a niekedy sa im vidí, že ich budíme príliš skoro."

Po týchto informáciách z vrátnice, sa vyberáme aj za ubytovnými, aby sa aj oni vyjadrili, ako sa im páči v tomto zariadení a vôbec, ako vnímajú možnosť byť počas mrazivých nocí v teple a suchu. V priestoroch ubytovne majú zákazníci k dispozícii jedáleň a pripravených je pre nich 23 postelí, WC a sprchovací kút. Pri vstupe do izieb je už cítiť pach špinavých vecí a nemytých tiel a na radiátoroch sa suší mokré oblečenie i obuv. Ale inak je tu ešte relatívne poriadok.

Jedným zo stálych zákazníkov je Jozef Manea (40), ktorý sa iba nedávno vrátil z výkonu trestu a ubytovanie mu uhradil kurátor na 30 dní dopredu.

J. Manea: "Je dobre, že máme možnosť sa kde vyspať. Počas dňa sme stále vonku a snažime sa aj niečo zarobiť príležitostnou prácou. Preto dobre padne aspoň v noci byť v teple. Snažím sa, aby

som nebol opitý a mohol tu spať. Keď sa mi nepodarí tu ubytovať, tak prespávam niekde vo vchode, a tak podobne. Cez leto som radšej vonku a keď bude na jar už teplo, rád by som odtiaľto konečne vypadol. Na ulici som už veľmi dlho. Ešte za komunistov, keď ma rodičia vyhodili z domu. Potom som urobil niekoľko hlúposti a dostal sa aj do väzenia. Snažím sa získať si byt aj prácu, ale je to ťažké, keď nemáte výučný list," hovorí pokojným hlasom útlý chlapík na posteli.

BEZDOMOVCI SA SŤAŽUJÚ: "V JEDÁLNI NÁM IDE ZADOK ODMRZNÚŤ..."

Hlasnejšie sa ale ozýva jeho spolubývajúci z vedľajšej izby Peter Pompa: "Nič tu nie je. Ani skrinky na izbe, kde by sme si mohli odložiť svoje veci, aby sme ich nemuseli celý deň vláčiť v rukách. A nemáme tu ani varič, na ktorom by sme si pripravili jedlo. Človek chce aj teplú stravu a tu nie je nič. Môžeme jesť iba studené jedlo, a aj to v chladnej jedálni, lebo na izbách nám nedovolia jesť."

K pripomeniam a kritike P. Pompu sa pridáva aj Renáta Oláhová (42), ktorá je na ulici už tak dlho, že to nevie ani porátať. "Asi 8 rokov, ak nie viac", predsa sľubuje. V ubytovni prespáva už 2 roky, ale v lete radšej chodíva na lúky.

(Pokračovanie na str.7)

Jedným zo stálych zákazníkov je Jozef Manea (40), ktorý sa iba nedávno vrátil z výkonu trestu

(Dokončenie zo str.6)

R. Oláhová: *"Veľmo dobre sa mi tu páči. Nemôžem sa sťažovať, všetci sú poriadni, pán Gustáv i tá pani, neviem ako sa volá, čo sem chodíeva. Gusto je dobrý chlap, aj keď na nás kričí, ale má dobré srdce. Ale nedovolia nám na celý mesiac vyplatiť ubytovanie. Chodím sem pravidelne. A teraz mám ísť na liečenie, len neviem, kedy. Mám cirhózu pečene. Nie som ale spokojná s tým, že tu nič nemáme. Keď bude treba, aj si priplatíme. Bola dohoda, že aspoň ráno bude polievka, ale nemáme tu nič. Ani varič. Keď si chcem prihriať konzervu, nemôžem. Máme tu kuchynku, ale keď tam pôjdete, tak vám rozdrí. Poďte sa pozrieť."* Najstarším z ubytovaných je dôchodca Milan Kováč s manželkou, ktorí o byť prišli asi pred dvomi rokmi. Majú štyri deti, ale ako hovoria, aj oni majú svoje problémy a starosti.

M. Kováč: *"Ja som sa dopočul, že v druhých mestách ako Zvolen, Lučenec platia iba 20 centov a majú tam raz denne aj teplú stravu. Prečo to nemôže aj u nás tak byť?! A ubytov-*

Keď sem večer príde, nevieme, či máme ísť rýchlo do kúpeľne, alebo do postele. A ráno rýchlo von. Aký to je režim? A vy ste odkiaľ? Z Pokroku? A pomôžete nám? A primátor Surkoš? Ten nás pozná iba pred voľbami. Vtedy dá cigarety aj kávu. Všetka česť mu, ale u nás už skončil, keď nám nevie pomôcť."

Mnohí však zabúdajú pri takejto kritike na to, že práve počas primátorovania Ing. Dalibora Surkoša sa zriadil tento útulok. Ich pojem o čase je však nejasný, a preto ich nechávame, aby si tých niekoľko hodín, ktoré tu strávia, mohli v pokoji pospať.

NŮŽ VYTIAHOL ZO SKRINKY

Keď sa potom rozprávame s T.Kuchtovou, vysvetlila nám, že

nia. Kávu či čaj im môžu zaliať aj na vrátnici.

NEVÁŽIA SI TO, ČO MAJÚ

Večer sú izby ešte celkom v poriadku, ale horšie je to ráno, keď noclažníci odídu. Čo všetko sa nájde na izbách, by vedeli povedať najlepšie upratovačky, ktoré to musia dať všetko do poriadku, aby zariadenie bolo večer pripravené pre nových noclažníkov. Kvôli ucelenému obrazu sme sa teda dohodli, že zariadenie si prídeme pozrieť aj ráno, keď noclažníci odídu.

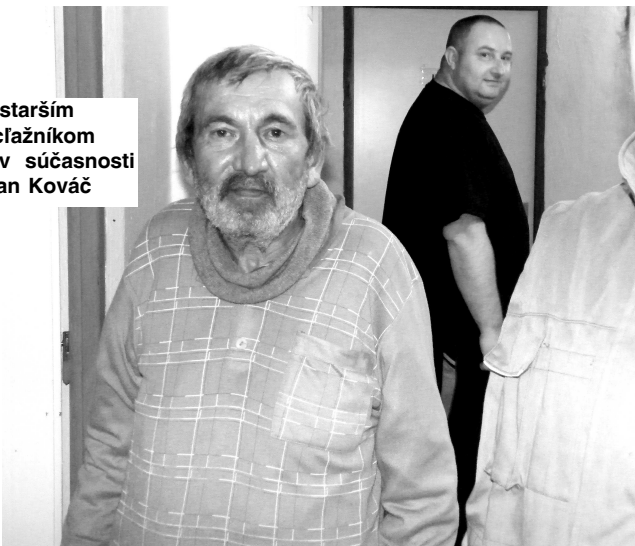
Keď som sa v utorok ráno okolo ôsmej prebrodil v snehu po vyšliapanom chodníčku k dverám ubytovne, všetci noclažníci už boli preč.

G. Balážka začudovane hovorí: *"Dnes akosi nezvyčajne skoro všetci odišli. Nevie, prečo."* Spolu s ním a upratovačkami sme sa išli pozrieť, v akom stave nechali noclažníci po sebe izby v

Zľava hlavný informátor Gustáv Balážka, informátor Milan Nageja a koordinátorka Táňa Kuchtová sa starajú, aby v ubytovni bol poriadok a zabezpečené základné potreby pre noclažníkov

Najstarším noclažníkom je v súčasnosti Milan Kováč

ne tam otvárajú skôr. My sa ráno nemáme kam pohnúť. Okolo pol ôsmej ideme von a nemáme kam ísť. Aj krčmy sú ešte zatvorené. Ale aj tam, keď chcete sedieť, musíte si niečo objednať. Bolo by dobre, keby sme tu mohli byť trochu dlhšie. Aspoň cez víkendy. V druhých mestách to ide, tak prečo nie tu? V mestách, kde je stanica, dovoľia bezdomovcom, aby sa aspoň tam v teple ohrliali, ale tu nemáme kam ísť."

R. Oláhová: *"Áno, v noci máme kde byť, ale čo na druhý deň? Ráno o siedmej mám budiček a o ôsmej mám vypadnúť. Čo po tom? Vezme nás tá pani do bytu? Alebo vy, vezmete nás do bytu? Celý deň sme vonku.*

keď ubytovňu pred rokmi otvorili, skrinky na izbách boli. Pred vyše rokom však zariadenie vytopilo, na chodbách bolo vody po kolena a skrinky zobrala skaza. V skrinkách však býval neporiadok. Na zvyšky jedla sa tam častokrát nastahoval aj nežiaduci hmyz. A z jednej takejto skrinky práve P. Pompa vytiahol nôž na G. Balážku. Z bezpečnostných a hygienických dôvodov sa Mesto zatiaľ rozhodlo nové skrinky sem zatiaľ neumiestniť. Variče, a ani iné podobné elektrické zariadenia, tu nemajú preto, aby si ubytovaní náhodou nespôsobili zranenie popálením, a aby nezapríčinili poškodenie majetku neodborným zaobchádzaním. A navyše to nedovoľuje ani štatút tohto zariade-

Takéto sociálne zariadenia majú noclažníci k dispozícii na každej bunke

toto ráno. Na počudovanie izby boli celkom v poriadku a na posteliach ani pod nimi nebolo veľa odpadkov. Aj pri kontrole hygienických zariadení boli upratovačky i hlavný informátor milo prekvapení ich relatívnou čistotou.

P. Valentová: *"Dnes je to tu veľku v poriadku. Nebyva to však vždy tak. Často nachádzame na posteliach i pod nimi zvyšky jedla, chlieb, keksy, že ich musíme zmetať metlou. V izbách bývajú aj zvratky, krv a záchodové misy i okolo nich bývajú ušpinené výkalmi i močom. Na zemi sa tu povahuje špinavá spodná bielizeň a zápch je tu taký, že najprv musím dlho vetrať, aby sme sem mohli vstúpiť a pracovať."*

"Možno vedeli, že prídete," hovorí s úsmevom G. Balážka, keď sa vraciame do vrátnice. Ako však konštatuje, tí, čo sem chodia prespať, si nevážia možnosť, ktoré tu majú. Chcú stále viac. Ono však asi stále a všade platí - ponúknite prst a chcú celú ruku. Bezdomovci by si však mali uvedomiť, že netreba iba natahovať ruku, ale ju aj priložiť k dielu. Mesto Veľký Krτίš vynakladá na prevádzku tohto zariadenia nemálo finančných prostriedkov, ktoré idú z daní všetkých občanov. Zatiaľ, čo sa môžu bezdomovci hriať v teple ubytovne, občanov V. Krτίša môže hriať pocit, že pomohli biednemu v núdzi. A dotyčná R.Oláhová ani nebola veľmi vedľa, keď položila priam rečnícku otázku, či jej pomôžeme - veď tak robíme všetci aj z našich peňazí. Na záver si pripomeňme známe poreklado, podľa ktorého by sa mali začať správať aj bezdomovci: *"Pomôž si človeče, aj Boh ti pomôže."*

- P.GAŠPAROVIČ -

„VÁŽIME SI TO, ČO NÁM ŽIVOT PRINIESOL A PRINÁŠA“

Soboty sú pre mnohé mladé páry slávnostnými dňami, kedy si povedia áno pre spoločnú púť životom. Slávnostnou bola sobota 30. januára 2010 aj pre manželov Annu a Jána Urdovcov z V. Krtíša, ktorí spoločným životom kráčajú už 50 rokov. Svoje áno si povedali 16. januára 1960 v Štiavnických Baniach a spoločnú 50 ročnú cestu pozlátili svojimi podpismi na Mestskom úrade vo V. Krtíši v prítomnosti svojich detí Jána a Ivany, vnúčat Petra, Róberta, Terezky, Jána a Paľka a ďalšej blízkej rodiny a priateľov.

S dojatím prijímali gratulácie k zlatej svadbe, k polstoročiu spoločného života a spomienkami zaleteli aj do chvíľ, keď sa spoznali, keď ako mladí ľudia prišli pracovať do vtedy pre nich neznámeho Veľkého Krtíša.

Anna Urdová: „Život priniesol všeličo. Pritrafil sa aj ťažšie situácie, hlavne keď príde choroba. Ale dalo sa to zvládnuť. My sme vlastne vojnové deti, a keď to porovnáme s obdobím nášho detstva, čomu sme boli vtedy vystavení, akému nepokoju, stresu, hladovaniu, starostiam a všeličomu inému, tak sme vlastne žili krásny a pokojný život. My si to, čo nám život priniesol a priniesie, vážime a sme vďační za každý nový deň.“

V. KRTÍŠ - NEZNÁMY AJ NA MAPE

Anna i Ján Urdovci pochádzajú z iných kútov stredného Slovenska a do V. Krtíša sa dostali vďaka umiestenkám, ktorými sa v tej dobe určovalo, kam pôjde mladý človek pracovať, kde ho budujúca sa vlast najviac potrebuje.

A. Urdová: „Pochádzam z Vysokej pri Š. Baniach, a keď som na konci svojho štúdia dostala od triednej učiteľky umiestenku do V. Krtíša, o ktorom som dovtedy vôbec nepočula, hľadala som ho na mape. Ale nenašla som ho. Išla som za triednou učiteľkou, že kde je ten V. Krtíš, ved som to ani na mape nenašla. Ona sa zasmiala a povedala, že to je v okrese M. Kameň. Tak som sa dostala na Strojno-traktorovú stanicu (STS) do V. Krtíša.“

J. Urdá: „Keď manželka spomínala, že nevedela, kde je V. Krtíš, aj ja, ktorý pochádzam z Málinca, som sa musel šoféra autobusu pýtať, kedy už bude ten V. Krtíš. Ja som skončil Hospodársku školu v Lucenci a v STS som robil účtovníka.“

Keď na svoje prvé pracovisku nastúpila pani Anna, jej budúci manžel, bez dvoch mesiacov starší o 5 rokov, už mal po vojenčine. Obaja

Manželka na dobovej fotografii pred 50 rokmi, kedy si povedali svoje áno a na fotografii z konca januára 2010, kedy oslávili polstoročie spoločnej púte v manželskom zväzku

mali spoločný osud, že pochádzali zo vzdialenejších krajov a domov ani počas vojných nedelí často nechodievali. Spoznali sa a našli si spoločné aktivity.

A. Urdová: „Nemôžem povedať, že by to bola hneď láska na prvý pohľad. Ale akosi sme si padli do oka. Počas vojných chvíľ boli aj príležitosti na stretávanie. Či už sme išli do kina, alebo zahrať si volejbal. Manžel hrával futbal za V. Krtíš a ja som tam chodievala s ním. Boli sme si sympatickí, ale nejakú chvíľu trvalo, kým sme spoznali, že sme si súdení, a že to bude to pravé partnerstvo na celý život.“

RADOŠŤ Z KAŽDEJ NOVEJ BUDOVY

Novorozvíjajúce sa mestečko zažívalo v tej dobe stavebný rozmach, a aj novomanželka Urdová dostala nový byt na vznikajúcom "sídlišku".

A. Urdová: „Keď sme sem prišli, tak vo V. Krtíši bolo len niekoľko domov pri rieke, ihrisko a potom dlho nič. Začínala sa budovať Banícka ulica. Stavalo sa priamo na poli a všade bolo blato, nebolo ciest, nebolo chodníkov, brodili sme sa v blate. Postupne sa však všetko vybudovalo. Tešili sme sa z každého nového obchodu, z každej novej budovy, zo všetkého, čo sa postavilo. Videli sme a zažili, ako

že sa tu vytvorilo veľa pracovných miest pre ženy. Lebo tu bola dovtedy robota hlavne iba pre chlapov v bani a ženy nemali čo robiť. Akurát v tých niekoľkých obchodoch sa mohli zamestnať. Potom ale v budove, kde je dnes súd, otvorila bankoštavičnická Pleta pobočku. A to už bolo „hurá“. Ženy mali robotu. Po čase sa postavila Tesla a ženy sa zamestnávali aj v rozvíjajúcom sa školstve. Predtým sem veľa chlapov chodilo na týždňovky a bývali na slobodárni. Tým, že sa budovali byty a vytvorili pracovné miesta pre ženy, sa do V. Krtíša mohli nasťahovať celé rodiny. Aj keď sa vznikajúcemu mestu na okolí ešte dlho hovorievalo iba sídlisko. Aj v autobuse stačilo povedať, že chcete lístok na sídlisko a šoféri vedeli, kam to má byť.“

sa budovali jednotlivé bytové bloky, videli sme, ako postupne mesto skrásňovalo, koľko obchodov a inštitúcií sa vybudovalo, všetko opeknievalo. Asi 2-3 roky potom, čo sme sa nasťahovali do bytu, začali stavať nemocnicu. Rovno oproti nám, potom som tam dostala aj prácu a robila som tam sedem rokov účtovníctvom. Aj s pani Moravčíkovou som robila a poznala som aj jej dcéry. Neskôr sa začala stavať jedna škola, druhá, tretia, gymnázium sa sem presťahovalo z Modrého Kameňa. Začal sa stavať kultúrny dom. Aj keď ten sa staval asi 20 rokov. Čo mňa ale najviac fascinovalo, bolo to,

TELEVÍZIA ĽUDÍ SPÁJALA

V čase ako manželka Urdová prišla do V. Krtíša viacero mladých rodín a s nimi, ako hovoria, prišla aj kultúra. Na budovu starého kina, pri dnešnej križovatke na Železničnú jej návštevníci dodnes spomínajú. Prišli na súbory, ktoré tu vystupovali i hercov, ktorí ich zabávali Ladislav Chudík, Karol Machata či Mária Kráľovičová.

A. Urdová: „Vtedy chodievali umelci za ľuďmi. Teraz je veľkou konkurenciou televízia. V čase, keď sme prišli do STS, tak tam kúpili televízor. V zasadačke, kde bývali schôdze ROH, sme (Pokračovanie na str.9)

(Dokončenie zo str.8)

sa večer zišli a pozerali spoločne televízny program. *Obraz tak zrnil, že sme poriadne nerozoznali ani tvár ani postavu, ale aj tak sme všetci naň hľadeli ako na čudo. Vtedy televízia ľudí spájala a dnes ich rozdeľuje. Každý si ju teraz pozerá doma.*" J. Urda: "Tak ako sme videli, ako sa Mesto i okres buduje, tak teraz vidíme niečo z toho sa zase rúca. Na jednej z prechádzok som sa bol po rokoch pozrieť v okolí bývalej STS-ky, kde som pracoval. Srdce ma bolelo, keď som videl, ako je budova, kde mala byť Tesla, je rozkradnutá, zarastená burinou a podobne i byt, ktorý kedysi patrilo STS. Napokon, páčilo sa mi, ako si svoje prevádzky vybudovali Suma i Wágnier. Tiež sa mi páči, ako to robí Vilo Bayer v M. Krtíši." A. Urdová: "Ako sme sami videli, doba priniesla všeličo. Všetko sa mení, aj my sme sa zmenili. Boli to krásne, ale aj krušné chvíle. Keď sa však na to pozriem späť, tak všetkým, čím mesto rástlo, sme rástli aj my." A podobne ako zdolávalo prekážky a zažívalo radosti mesto, zdolávali nástrahy a krásy života aj mladí manželcia Urdovci. Postupne sa

im narodili dve deti i päť vnúčencov. Časom menili pracovné miesta i pozície. Ján Urda hrával futbal za V. Krtíš a kvôli nemu aj odišiel pracovať v r. 1960 na Baňu Dolina. Po vzniku okresu V. Krtíš v r. 1968 začal pracovať na Okresnom národnom výbore ako vedúci ľudovej kontroly a 20 rokov bol aj poslancom ONV. Až do roku 1989, kedy znovu odišiel na baňu, kde pracoval až do odchodu na dôchodok v r. 1996.

Pani Anna po odchode z STS pracovala 7 rokov v nemocnici a potom až do dôchodku v sociálnej poisťovni. Pri práci, aj keď skôr záľube, sa znovu zišli až ako dôchodcovia.

A. Urdová: "Po odchode na dôchodok som dlho premýšľala, čo budem robiť. Navštevovala som vari každý kurz, ktorý robila osveta. Najprv som drôtkom ozdobovala sklo a keramikou, potom som skúšala robiť bábičky a iné veci zo šúpolia, ale najviac ma chytili medovníky."

S jej nádherne zdobenými medovníkmi i s pani Urdovou samotnou sa môžete stretnúť na nejdnom jarmoku či slávnosti v našom okrese i mimo neho.

A. Urdová: "Musím vám však teraz niečo prezradiť na môjho

manžela. *Medovníky, ktoré chodievam predávať na trh a sem tam na ne niečo nakreslím, či napíšem, pečie on. Sám si nakúpi suroviny, vymieša cesto a aj napečie. Jeho rukami už prešlo niekoľko metrákov múky za ten čas, čo sa tomu venujeme. Ale je to jeho radosť. Podobne ako včelárstvo a včely, ktorým sa venuje a chodíva každý deň pozerá."*

J. Urda: "No nie každý deň...", snaží sa protirečiť manžel. "Tak každý druhý," doplní ho s úsmevom pani Anna.

LÁSKA SI NAŠLA INÝ ROZMER

V ich prítomnosti cítiť pohodu, lásku i úctu jedného k druhému. Nedá sa preto neopýtať, či vedia recept na takýto plnohodnotný spoločný život.

A. Urdová: "Je ťažko na to nájsť nejaký univerzálny recept. Každý človek je individuálny, ale za tých 50 rokov sa už tá vášnivá láska pretavila do niečoho iného. Do priateľstva, kamarátstva, do akéhosi iného vzťahu. A ak je to kamarátstvo čestné a úprimné, tak vydrží. To je už o spolupráci, o porozumení, tolerancii, starostiach i ra-

dostiach, ktoré prináša každodenný život. *A prídu aj deti, ktoré ľudí spájajú aj pocitom zodpovednosti. My sme, keď už nám boli deti dané, mali voči nim pocit zodpovednosti. Cítili sme, že ich treba vychovať. Vychovať dobre, čestne, statočne, dať im vzdelanie a dobrú výchovu. Chvalabohu, nám sa to podarilo - obe naše deti majú vysokú školu a, aspoň my si to myslíme, vychovali sme z nich dobrých a čestných ľudí. To bola naša životná cesta a keď už dospievali a mali vlastné cesty a vlastné deti, tak tešíme z vnúčať, čo je naša nekonečná radosť. Tešíme sa, ako sa im darí. A náš najmladší vnúčik Paľko, ktorý nás prídje pozrieť takmer každý deň zo školy, nám po zlatej svadbe povedal, že na diamantovú nás už on odvezie na aute."*

Želáme teda malému Paľkovi, aby sa mu jeho želanie splnilo a najmä, aby sa manželcia Urdovci nielen diamantovej, ale aj ďalších svadiel dožili v pohode, zdraví i vzájomnej úcte a láske svojich najbližších.

-P. GAŠPAROVIČ-

SVADBA NIE JE IBA JEDNA

Pre tých, ktorí sa zlatú svadbu chystajú osláviť až o 50 rokov

Svadobný deň by mal byť (a pre väčšinu z vás aj je) výnimočný deň. Po niekoľko mesačných prípravách ste sa teda konečne dočkali. Popredné miesto v tento deň má práve svadobný obrad, ktorý oficiálne spečatí manželský vzťah. Podľa slovenského práva je manželstvo chápané ako vzťah muža a ženy, ktorého hlavným poslaním je založenie rodiny a výchova detí. Od roku 1992 sa zrovnoprávnila občianska a cirkevná forma uzavretia manželstva, a podľa zákona o rodine môže byť manželstvo uzatvorené pred osobou vykonávajúcou činnosť duchovného v ktorejkoľvek registrovanej cirkvi alebo náboženskej spoločnosti.

Ak sa aj vo vašom živote blíži tento výnimočný deň, prinášame vám jednu praktickú pomôcku, ktorú veríme, že oceníte.

Viete, v akom poradí máte vstupovať na svadobný obrad?

1. Možnosť

Všetci svadobní hostia vchádzajú do miestnosti spoločne:

- Nevesta a otec nevesty, potom ženich a jeho matka (alebo jeden zo svedkov),
- matka nevesty a otec ženícha (alebo jeden zo svedkov),
- družba a družičky (družičky kráčajú samostatne, ak ich je menej ako päť. Ak ich je viac kráčajú vo dvojiciach podľa výšky (od najmenšej po najvyššiu). Ak nie je páry počet družičiek, najmenšia ide vpredu sama).
- blízki príbuzní.

2. Možnosť

Najprv idú svadobní hostia

a nakoniec nevesta s otcom. Tu platí pravidlo, že ten kto má najviac úloh, ten kráča ako posledný pred nevestou.

Nosič svadobných obrúčok je v páre s dievčatkom, ktoré rozsýpa lupienky kvetov.

Dievčatko rozsypajúce lupienky kvetov ide pred nevestou (rozsýpa lupienky kvetov na chodník, alebo nesie košík s kvetmi)

Nevesta s otcom, držiac sa jeho pravého ramena, prejdú pomedzi svadobčanov a ženich si nevestu prevezme. Nevesta si preloží kytku kvetov z pravej ruky do ľavej. Z pohľadu oddávajúcего stojí pred oltárom ženích vľavo a nevesta vpravo. Ak má nevesta dlhý závoj, tak za ňou idú ešte tzv. pázatá, ktoré jej ho nesú.

V prípade, že nemôže nevestu alebo ženícha pri-

viesť k oltáru vlastný rodič, tak to môže urobiť niekto iný (príbuzný, súrodenec, človek blízky rodine).

Snúbenci sa dohodnú s kňazom ako budú vchádzať do kostola. Môže sa stať, že kostoly majú dve centrálné uličky. V takomto prípade, použite tú ľavú na príchod do kostola a pravú na odchod z kostola alebo druhú uzavrite.

Poradie pri odchode zo svadobného obradu:

- Novomanželský pár,
- otec nevesty a matka ženícha,
- matka nevesty a otec ženícha,
- družička a družba,
- svedkovia so svojimi partnermi,
- všetci ostatní svadobní hostia.

Nevesta kráča vždy po pravej strane ženícha.

Je to udalosť na celý život. Prípravy na ňu trvajú mnohokrát aj rok a viac. Ponúkame Vám preto pohľad na to ako sa volajú všetky svadby po tej prvej ...

- Po 1. roku manželstva sa oslavuje bavlnená svadba : partneri by sa mali spolu ešte stále cítiť ako v bavlnke.
- Po 2. roku papierová svadba: partneri by mali pri tejto príležitosti sviatočne stolovať.
- Po 3. roku kožená svadba: partneri by si mali venovať darčeky vyrobené z kože.
- Po 4. roku kvetinová svadba: príbytok by sa mal vyzdobíť kvetmi.
- Po 5. roku drevená svadba: partneri by si mali venovať vzácnejšie predmety z dreva.
- Po 6. roku železná svadba: partnerka by mala dostať darček z kovu.
- Po 7. roku medená svadba: partnerka by mala dostať medený peniaz.
- Po 8. roku bronzová svadba: partnerka by mala dostať darček z bronzu.
- Po 9. roku hlinená svadba: partnerka by mala dostať darček z pálenej hliny.
- Po 10. roku cínová alebo ružová svadba: partnerka by mala dostať množstvo kvetov.
- Po 11. roku oceľová svadba: partnerka by mala dostať praktický darček z ocele.
- Po 12. roku hodvábná svadba: partneri by si mali venovať darčeky z pravého hodvábu.
- Po 13. roku čipková svadba: partnerka by mala dostať pôsobivý čipkový darček.
- Po 14. roku slonovinová svadba: partnerka by mala dostať darček zo slonoviny.
- Po 15. roku krištáľová svadba : partneri by si mali venovať darčeky z krištáľu.
- 20. výročie: porcelánová svadba
- 25. výročie: strieborná svadba
- 30. výročie: perlová svadba
- 35. výročie: lanová alebo korálová svadba
- 40. výročie: rubínová svadba
- 45. výročie: jantárová alebo zařirová svadba
- 50. výročie: zlatá svadba
- 55. výročie: smaragdová svadba
- 60. výročie: diamantová svadba
- 65. výročie: kamenná svadba
- 70. výročie: platinová alebo poželhaná svadba
- 75. výročie: nebeská svadba

Deti plesali päť hodín

O zábavu sa starali aj (zľava) Ivetka Bošelová, Vlasto Krajčí a Janka Jakabová

Starosta Novej Vsi Štefan Paholík (vpravo) pripravil pre deti z obce opäť raz jedno vydarené podujatie. Tridsaťtri párov rozžiarených detských očí pri odovzdávaní pekných darčiekov bolo aj pre neho najväčším zadostučinám

Čas plesov a zábav nám síce skončil, no pekné dojmy, a aj tento článok, bude deťom z Novej Vsi pripomínať, ako sa stretli na maškarnom plesu na jednom parkete Zoro, mačka, princezná, Saxana, pirát, väzeň či kostra.

Tretí maškarný detský ples sa konal v tamojšom kultúrnom dome 6.2.2010. Niektoré deti prišli aj v doprovide rodičov a starých rodičov, aby sa zabavili a dve družstvá rodičov s deťmi aj zasúťažili, kto správne odpovie na otázky.

Medzi súťažnými kolami bola diskotéka podával sa čaj, zákusky, chlebičky i nealko. O občerstvenie ako aj výzdobu sály sa postarala Janka Jakabová, Ivetka Bošelová, ktoré robili počas programu asistentky Vlastovi Krajčímu, ktorý si obliekol kostým šaša Bimba. Im trom, ako aj všetkým mamičkám, ktoré priniesli na ples dobroty patrí poďakovanie. Vďaka nim si deti pochutnali na zákusokoch, pagáčikoch a iných sladkostiach. Deti, ktoré súťažili v maskách, boli ob-

darované plyšovými hračkami - cenami, ktoré zabezpečil obecný úrad. Počas päť hodinovej zábavy sa striedali súťaže, tanec a dobrá nálada, o ktorú sa postaral DJ Juraj Bošela s asistentom Jankom Jakabom. Starosta obce Štefan Paholík bol na vydarené podujatie zvlášť hrdý: **"Z obce nám prišlo 33 detí. Bol som nesmierne rád, keď som pri odovzdávaní hračiek videl krásne rozžiarené detské očka detí, ktoré sa úprimne tešili z darčiekov. Aj rodičia a**

starí rodičia odchádzali domov spokojní z vydareného plesu."

Nová Ves len pokračuje v dobrej tradícii podujatí pre svojich občanov. Veď len nedávno usporiadali silvestrovskú zábavu, na ktorej sa bavilo 65 ľudí a najbližšie sa Novovešťania tešia na Deň matiek a Deň detí. Okrem kultúrnych podujatí, na svoje si prídu aj priaznivci športu na poľovníckom futbalovom turnaji.

- red -

Jednota dôchodcov sa zabávala

Človek je tvor spoločenský a rád sa stretáva so svojimi blízkymi a seberovnými pri rôznych príležitostiach. Najradšej pri zábave a nezáleží pritom na veku. Dokázali to aj členovia Jednoty na Slovensku z V. Krtíša a ich hostia, ktorí si povedali, prečo sa nezabaviť aj v dôchodcovskom veku a v piatok 5.2. usporiadali prvý ples. Medzi hosťami nechýbal ani predseda MO JDS vo V. Krtíši Ing. Emil Šiška, predsedkyňa OO Mgr. Mária Hroncová, vedúce oboch klubov Margita Gajdošíková i Táňa Kuchotová i zástupca mesta vedúci odboru sociálneho, školstva a kultúry Mgr. Ludovít Filický a mnohí ďalší hostia.

Nevadilo, že si návštevníci plesu niesli na chrbte už desiatky križíkov. Miesta pri stoloch často zivali prázdnotou a rytmus i pohyb na tanečnom parkete by dedkom i babičkám mohol závidieť nejuden tinedžer. Hudobná produkcia P. Dorda dávala zabudnúť na nedu-

hy a bolesti kĺbov a lákala k tancu. Dobrú náladu zabávajúci sa u-mocňovalo aj príjemné prostredie a občerstvenie, ktoré pripravili pracovníci Gastrohellu i samotní účastníci plesu. Dlho do noci sa ozýval smiech i hudba, kým sa plesajúci dôchodcovia, unavení, ale s radostným pocitom v duši, rozchádzali do svojich domovov.

Dobrá nálada panovala pri stoloch v družných rozhovoroch i na tanečnom parkete